

בעניין:

על ידי עוה"ד

התובע

- נ ג ד -

על ידי עו"ד

הנתבעות

פסק בוררות

רקע כללי

1. התובע הוא כדורגלן צעיר, יליד שנת [REDACTED]. הנתבעות הן בעלות הזכויות במועדון הכדורגל [REDACTED] (מחלקת הנוער והבוגרים).
2. בחודש יולי 2022, נחתם בין התובע לנתבעות הסכם, על פיו סוכם כי התובע ישחק בשורות קבוצת [REDACTED] ("הקבוצה") למשך שלוש עונות משחקים (2022/23, 2023/24 ו- 2024/25).
3. באשר לעונה הראשונה (2022/23), נקבע בהסכם כי לתובע ישולם, כהחזר הוצאות, סכום חודשי של 1,250 ש"ח, וזאת על פני עשרה חודשים.
4. בנוסף לכך נקבע בהסכם כי בתום עונת 2022/23, יהיה התובע רשאי להשתחרר מן הקבוצה, תמורת תשלום בסך של 50,000 ש"ח, כאשר מסכום זה יקוזז הסכום ששולם על ידי התובע עבור השחרור ממועדו הקודם - [REDACTED] - אם וככל שהתובע שילם בעצמו [REDACTED] את דמי השחרור.

כתב התביעה

5. בתביעה שהוגשה על ידו למוסד לבוררות וגישור של ההתאחדות לכדורגל, טוען התובע כי הסכום ששולם [REDACTED] עבור שחרורו, עמד על 30,000 ש"ח וכי סכום זה שולם על ידו (ולא על ידי הנתבעות).
6. בנוסף לכך טוען התובע כי הסכומים החודשיים שהנתבעות התחייבו לשלם לו (בסך של 1,250 ש"ח), שולמו על ידן באיחור ניכר. כך, התשלום בגין חודש אוגוסט 2022, שולם רק בחודש אוקטובר;

התשלום בגין חודשים ספטמבר עד נובמבר, שולם רק בתחילת חודש ינואר; ואילו התשלום בגין חודש דצמבר, עדיין לא שולם.

7. ביום 26.12.2022, על רקע האיחורים בתשלום (ועוד טרם שילמו הנתבעות לתובע את התשלומים החודשיים בגין חודשים ספטמבר עד נובמבר), הודיע התובע לנתבעות על ביטול ההסכם בין הצדדים עקב הפרתו על ידן.

8. לטענת התובע, בעקבות הודעת הביטול, סוכם בינו ובין הנהלת הקבוצה כי הוא יישאר בקבוצה למשך שני משחקים נוספים בלבד, לאחריהם ישוחרר. לטענת התובע, הנתבעות חזרו בהן מהסכמה זו ומיאנו לחתום על מסמכי השחרור.

9. התובע ממשיך וטוען כי בעקבות ביטול ההסכם ובקשתו להשתחרר מן הקבוצה, הוא "נענש" בכך שלא נכלל באימוני הקבוצה עם שחקני ההרכב ולא נכלל בסגל הקבוצה למשחק הראשון שלאחר הודעות הביטול (שהתקיים ביום 30.12.2022).

10. על רקע זה טוען התובע כי הנתבעות הפרו את ההסכם בין הצדדים בהפרה יסודית וכן כי אין זה ראוי וצודק, בנסיבות העניין, לכפות עליו את המשך ההתקשרות עם הנתבעות, מקום בו אבד האמון בין הצדדים. בהקשר זה, הפנה התובע לפסק בוררות שניתן על ידי (תיק בוררות 19-32/18-קרישטול - אשדוד), בו קבעתי כי למרות שלא הוכח כי הסכם בין שחקן למועדון הופר, לא ניתן לכפות על השחקן, נגד רצונו, המשך התקשרות עם המועדון.

11. התובע גם מפנה להוראה מתוך תקנון העברות השחקנים של פי"א, שם נקבע כי אי תשלום של שתי משכורות ויותר, מהווה עילה המצדיקה ביטול והשתחררות מהסכם.

12. התובע טוען כי אם הוא לא ישוחרר מיידית מסגל הקבוצה, ייגרם לו נזק כבד, שכן הוא לא יוכל להשתתף בפעילות המועדון אליו יעבור כ"חריג גיל", וזאת מכיוון שעל מנת ליהנות מסטטוס זה, חייב השחקן להיות רשום בקבוצה שבמשחקיה הוא מבקש להשתתף כ"חריג גיל", בסיום העונה שקדמה לה.

13. בנוסף מזכיר התובע כי ממילא, הוא רשאי להשתחרר מן קבוצה בסיום העונה הנוכחית, בתמורה לתשלום בסך של 20,000 ש"ח. בהקשר זה טוען התובע כי בנסיבות העניין ולאור העובדה שהוא כבר השלים מחצית מן העונה כשחקן של הקבוצה, כי אז מן הראוי כי תמורת שחרורו, ישולם לנתבעות, אם בכלל, סכום שלא יעלה על 10,000 ש"ח (ובכל מקרה לא יותר מ- 20,000 ש"ח).

14. על רקע דברים אלה, עותר התובע לשחרורו המידי מן הנתבעות ללא תמורה ולחלופין ולכלל היותר, תמורת סכום של 10,000 ש"ח ובכל מקרה לא יותר מ- 20,000 ש"ח.

טענות ההגנה

15. בכתב ההגנה מטעמן, לא מכחישות הנתבעות את מרבית טענותיו העובדתיות של התובע. בין היתר, הן אינן כופרות בכך שהתשלומים המגיעים לתובע על פי ההסכם, שולמו לו באיחור. לטענתן, הדבר נבע מאילוצי תקציב, אך בכל מקרה, לאור העובדה שהשכר שולם בסופו של דבר, אין לראות בכך משום הפרה יסודית של ההסכם.

16. הנתבעות מכחישות את טענת התובע, לפיה בין הצדדים סוכם על שחרורו של התובע. לטענתן, הסכמה זו לא היתה ולא נבראה ואין בה כל היגיון. הנתבעות מוסיפות וטוענות כי לא הפרת ההסכם גרמה

לתובע לרצות להשתחרר מן ההסכם בין הצדדים ולהגיש את התביעה, אלא הצעה שקיבל ממועדון אחר.

17. לבסוף נטען על ידי הנתבעות, כי איני מוסמך להחליט בסכום שישולם להן עבור שחרורו של התובע, שכן ההכרעה בעניין זה מסורה לוועדה למעמד השחקן.

18. לאור כל זאת, מבקשות הנתבעות כי תביעת התובע תידחה.

ההסכמה הדיונית

19. תיק זה הועבר לטיפול ביום 11.1.2023. מאז עשיתי מאמץ לגרום לצדדים לסיים את ההליך בהסכמה ולכלל הפחות, לפשט ולייעל את ההליך על מנת שניתן יהיה להגיע להכרעה מהירה.

20. בסופו של דבר, הצדדים לא השכילו להגיע להסדר שייתר את ההכרעה בתיק, אך על פי ההודעה שנמסרה לי ביום 18.1.2023, הוסמכתי על ידי הצדדים להכריע בתביעה ללא צורך בשמיעת ראיות ועל סמך כתבי הטענות, כפי שהוגשו על ידם.

הכרעה

21. טענתו העיקרית של התובע, היא כי הנתבעות הפרו את ההסכם עמו בכך שלא שילמו לו את הסכומים המגיעים לו לפי ההסכם, במועדם. לטענת התובע, בכך טמונה הפרה יסודית של ההסכם, המאפשרת לו לבטלו.

22. בהקשר זה המחלוקת אינה על העובדות, אלא על משמעותן המשפטית. שכן, כאמור לעיל, הנתבעות אינן מכחישות כי התשלומים המגיעים מהן לתובע, שולמו על ידן באיחור. טענתן היא כי הפרה זו תוקנה וכי היא אינה מהווה עילה המאפשרת לתובע לבטל את ההסכם.

23. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וחזרתי ועיינתי בכתבי הטענות ובמסמכים שצורפו להם, הגעתי למסקנה כי הגם שהתשלומים לתובע שולמו באיחור, אין בכך משום הפרה יסודית של ההסכם.

24. בהקשר זה ובניגוד לטענת התובע בכתב התביעה, איני סבור כי בהסכם מעין זה - בין קבוצת נוער לשחקן נוער - התשלומים לשחקן הם "ליבת ההסכם". ויודגש - איני ממעיט, חלילה, בערכם של סכומי הכסף, שהנתבעות התחייבו לשלם לתובע. ברור לי כי עבור נער צעיר בגילו של התובע, תשלום חודשי בסכום של 1,250 ש"ח, אינו דבר של מה בכך.

25. יחד עם זאת וכפי שציינתי, איני סבור כי המוקד בהתקשרות בין קבוצת נוער לשחקן נוער בגילו של התובע, הוא החזר ההוצאות לשחקן.

26. חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א - 1970 ("חוק החוזים תרופות"), מגדיר הפרה יסודית כהפרה, אשר ניתן להניח לגביה כי אדם סביר לא היה מתקשר באותו חוזה, אילו ראה מראש אותה ואת תוצאותיה. איני סבור כי אדם סביר, בנעליו של התובע, אילו היה יודע מראש כי יחול עיכוב מסוים בתשלום החזר ההוצאות המגיע לו על פי ההסכם, היה מחליט בשל כך לא להתקשר עם הנתבעות בהסכם. כך בכלל ובעיקר כאשר הסכומים המגיעים לתובע, שולמו לו בסופו של דבר.

27. יוער כי מן החומר הקיים בפניי נראה כי להודעת התובע מיום 26.12.2022 על ביטול ההסכם, לא קדמה התראה בכתב אודות כוונה לבטל את ההסכם. בנסיבות אלה ובהנחה כי ההפרה הטמונה בעיכוב בביצוע התשלומים אינה בבחינת הפרה יסודית, כי אז הודעה זו ניתנה שלא כדין (סעיף 7(ב) לחוק החוזים תרופות, מחייב את הנפגע מהפרה לא יסודית של חוזה לתת למפר ארכה לתיקון ההפרה).

28. בנוסף יוער כי עובדות פסק הדין בעניין **קרישטול**, שונות באופן מהותי מן העובדות בענייננו. שם דובר היה בשחקן בוגר, ששובץ כשוער רביעי בסגל הקבוצה, שהוחלט לגביו כי לא יצא עם הקבוצה למחנה אימונים בחו"ל ושללאחר שובה של הקבוצה לישראל, לא הורשה להתאמן עם סגל הקבוצה המלא. בנסיבות חריגות ומיוחדות אלה - שהן שונות לחלוטין מן הנסיבות בענייננו - החלטתי לא לכפות על השחקן המשך התקשרות עם המועדון, תוך אזהרה (שבסופו של דבר התממשה), כי השחקן מסתכן בכך כי אם ייקבע בהמשך ההליך כי ההסכם בוטל על ידו שלא כדיון, הוא יהיה חשוף לתביעה כספית של הקבוצה. כאמור, אין ממש קשר בין עובדות עניין **קרישטול** לעובדות המקרה שבפנינו.
29. באשר לכללי פיפ"א - כללים אלה מתייחסים למערכת יחסים בין שחקן בוגר לקבוצת בוגרים והם עוסקים בתשלום שכרו של השחקן ולא בהחזר הוצאות לשחקן נוער.
30. לבסוף אציין כי גם אם טענת התובע נכונה ובהמשך להודעתו על ביטול ההסכם הוא לא נכלל בסגל הקבוצה באחד המשחקים (טענה שהוכחשה על ידי הנתבעות), גם בכך לא טמונה, לעניות דעתי, הפרה יסודית של ההסכם, המקנה לתובע זכות לבטלו.
31. בנסיבות אלה, בהן לא מצאתי כי התובע היה רשאי לבטל את ההסכם עם הנתבעות, אין נפקות לטענות התובע בדבר הנזק שייגרם לו אם לא יעבור למועדון אחר, מבחינת האפשרות שתעמוד לו בעונה הבאה להיחשב "חריג גיל".

סוף דבר

32. על בסיס האמור לעיל, החלטתי לדחות את התביעה.
33. להסרת ספק יובהר כי דחיית התביעה, אינה מהווה, בשום אופן, היתר לנתבעות להמשיך ולהפר בעתיד את ההסכם בין הצדדים. אם הפרות יחזרו על עצמן, יהיה התובע רשאי לנקוט בכל הליך או צעד, כפי שימצא לנכון ואפשר כי הפרות עתידיות אלה יובילו לתוצאה שונה מזו שהתקבלה בהליך זה.
34. לאור תרומתן של הנתבעות לאירועים שהובילו להגשת כתב התביעה, החלטתי כי חרף דחיית התביעה, כל צד יישא בהוצאותיו וכי שני הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם, בשכר טרחת הבורר.
35. ככל שמי מן הצדדים שילם למעלה ממחצית שכר טרחת הבורר, ישיב לו הצד האחר את ההפרש בתוך 15 יום מן המועד בו יומצא פסק הבוררות לצדדים, שאם לא כן, יישא הסכום הנ"ל הפרשי הצמדה וריבית כדיון עד תשלומו בפועל.

ניתן היום, 23.1.2023

